

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم

بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

فرستنده: لیلا ا.

۱۴ می ۲۰۱۴

واشنگتن جهان را به سوی جنگ می برد:

دخالت سیا در شرق اوکراین

رئیس سازمان سیا به کنیف اعزام شد تا سرکوب نظامی جدائی طلبان روسی در بخش‌های شرقی و جنوبی اوکراین را آغاز کند. این مناطق در واقع بخش‌هایی از روسیه است که در اوایل حکومت شوروی، به نحو احمقانه‌ای به اوکراین واگذار شده بود.

برنامه واشنگتن برای دست‌اندازی بر اوکراین این واقعیت را نادیده گرفته که بخش‌های روس و روسی‌زبان اوکراین، با آن‌که در مقابل آزار و اذیت روسی‌زبانان دم فرو بسته بودند، تمایلی به پیوستن به اتحادیه اروپا و پیمان ناتو ندارند و با آن کنار نمی‌آیند. واشنگتن شبه‌جزیره کریمه را از دست داد - و این در حالی بود که قصد داشت روسیه را از پایگاه دریائی‌اش در دریای سیاه بیرون براند. واشنگتن، به جای این‌که اعتراف کند برنامه‌اش برای چنگ‌اندازی به اوکراین به شکست انجامیده، از اعتراف به اشتباه خود ناتوان است و در نتیجه سعی دارد بحران پیش‌آمده را به مراحل بسیار خطرناکی سوق دهد.

اگر اوکراین دچار چندپارگی شود و مناطقی که قبلاً به روسیه تعلق داشتند از نو به مالکیت روسیه درآید، واشنگتن از این واقعیت شرمسار خواهد شد که در نتیجه کودتائی در کنیف، ایالت‌های روسی اوکراین به روسیه مسترد شده است. برای دوری گزیدن از این نتیجه خفت‌بار، واشنگتن سعی می‌کند این بحران را به سوی جنگ سوق دهد.

رئیس سازمان سیا به دولت دست‌نشانده و برگزیده واشنگتن در کثیف توصیه کرد از سازمان ملل برای دفع «تروریست‌ها» - که ادعا می‌شود به کمک روسیه به اوکراین حمله کرده‌اند - کمک بخواهد. در قاموس واشنگتن، استناد مردم به حق تعیین سرنوشت خویش نشانه دخالت روسیه است. با توجه به این واقعیت که سازمان ملل اساساً سازمانی است که واشنگتن هزینه‌های آن را تأمین می‌کند، امریکا هرچه را از آن بخواهد به دست می‌آورد.

دولت روسیه این نکته را از چند هفته پیش تاکنون به‌عینه روشن کرده است که استفاده از خشونت علیه معترضان در بخش‌های شرقی و جنوبی اوکراین موجب خواهد شد دولت روسیه اجباراً ارتش روسیه را برای محافظت از روس‌ها به اوکراین اعزام کند. درست همان‌طور که در مورد گرجستان چنین کرد. هنگامی که واشنگتن به حکومت دست‌نشانده خود در گرجستان توصیه کرد به نیروهای حافظ صلح روسیه و ساکنان روس ایالت روستای جنوبی حمله کند، روسیه مجبور شد ارتش خود را به آنجا اعزام دارد.

واشنگتن می‌داند که دولت روسیه نمی‌تواند منفعلانه کناری بایستد و شاهد این باشد که یکی از دولت‌های دست‌نشانده واشنگتن به روس‌ها حمله کند. با این حال، واشنگتن دست‌اندرکار این است که بحران را به سوی جنگ هل دهد. خطری که در کمین روسیه است این است که دولت این کشور به دیپلماسی سازمان‌های بین‌المللی، همکاری و معاضدت بین‌المللی، و شعور متعارف و مصلحت‌اندیشی سیاستمداران آلمان و سیاستمداران دیگر دولت‌های دست‌نشانده واشنگتن در اروپا اتکاء کند.

چنین اشتباهی برای روسیه مرگبار است. در واشنگتن هیچ‌گونه نیت خیر وجود ندارد. در آنجا جز بی‌صدافتی و دروغ چیز دیگری یافت نمی‌شود. هرگونه تأخیر و انفعال از جانب روس‌ها، زمان لازم را در اختیار واشنگتن قرار می‌دهد تا نیروهای خود را به مرزهای روسیه و دریای سیاه منتقل کند و با تبلیغات و سیاه‌نمایی خود، روسیه را اهریمن جلوه دهد و شهروندان امریکا را زیر شلاق تبلیغات به جنون جنگ‌طلبی تحریک کند. این آخرین تاکتیک هم‌اکنون در حال اجراست.

کری این موضوع را برای لاوروف روشن کرده است که گوش واشنگتن به حرف‌های روسیه بدهکار نیست. همچنان‌که واشنگتن برای دست‌نشانندگان اروپائی خود سخاوتمندانه دست به جیب می‌شود، آن‌ها نیز به حرف‌های روسیه گوش نمی‌دهند. نزد سیاستمداران اروپائی پول از بقای نوع بشر مهم‌تر است.

به نظر من، واشنگتن نمی‌خواهد مناقشه اوکراین از راه دیپلماسی و منطق و استدلال حل و فصل شود. بهترین حرکت برای روسیه می‌تواند این باشد که بی‌درنگ بخش‌های روسی اوکراین را اشغال کند و این مناطق را از نو به خاک روسیه - یعنی به همان جایی که به آن تعلق داشته‌اند - منضم و آن‌ها را از نو جذب کند. این حرکت باید پیش از آن‌که امریکا و دست‌نشانندگان آن در سازمان ناتو برای جنگ آماده شوند انجام پذیرد. برای واشنگتن دست یازیدن به جنگی که اهداف ملموس آن بر باد رفته، بسیار مشکل است. روسیه، در رابطه با مناطقی که به‌طور سنتی به روسیه تعلق داشته، چه آن‌ها را تصرف کند چه تصرف نکند، هدف تبلیغات و سیاه‌نمایی بی‌پایان واشنگتن قرار خواهد گرفت. اگر روسیه اجازه دهد ساکنان این مناطق توسط واشنگتن سرکوب شوند، حیثیت و اقتدار دولت روسیه شدیداً فرو خواهد ریخت. احتمالاً این همان چیزی است که امریکا در پی آن است.

اگر دولت پوتین کناری بایستد و نظاره‌گر سرکوب روس‌های اوکراین باشد، آبرو و حیثیت پوتین لطمه خواهد دید و واشنگتن نیز با به‌کارگرفتن صدها سازمان غیردولتی (NGO) که به هزینه واشنگتن فعالیت می‌کنند و دولت روسیه به نحو احمقانه‌ای آن‌ها را تحمل کرده است، کار دولت روسیه را تمام خواهد کرد. ستون‌های پنجم امریکا از سر و کول روسیه بالا می‌روند.

به نظر من، دولت‌های روسیه و چین با باقی ماندن در نظام پرداخت‌های بین‌المللی بر پایه دلار، اشتباه ستراتیژیک بسیار خطیری مرتکب شده‌اند. گروه کشورهای بریکس (BRICS) به ترتیب مرکب از کشورهای برزیل، روسیه، هند، چین و افریقای جنوبی - م.) و هر کشور دیگری که از مزیت عقل برخوردار است باید نظام پولی دالری را - که یکی از مکانیسم‌های بقای امپریالیسم امریکاست - به‌فوریت ترک کند. کشورهای گروه بریکس باید بی‌درنگ نظام پرداخت خاص خود - به‌علاوه نظام ارتباطات الکترونیکی / اینترنتی انحصاری - ایجاد کنند.

روسیه و چین به نحو احمقانه‌ای مرتکب این اشتباهات ستراتیژیک شده‌اند چراکه تحت تأثیر مخرب اشتباهات و خفقان دوران کمونیستی، به نحو ساده‌لوحانه‌ای فرض کردند و اشنگتن صادق و روراست است، و نسبت به ادعاها و توصیف خود - به‌عنوان دولتی پیرو و حافظ قانون، عدالت، رحم و شفقت، و حقوق بشر - احساس تعهد می‌کند.

واقعیت این است که و اشنگتن، «این کشور استثنائی و لازم‌الوجود» فقط به استیلاي خود بر جهان متعهد است. روسیه، چین، و ایران در مقابل استیلاي و اشنگتن بر جهان ایستاده‌اند و هدف حمله امریکا قرار دارند.

حمله به روسیه در دست تدارک است.

منبع: گلوبال ریسرچ